

til at foretage Indgrebet. I Henhold til Lov om Udøvelse af Lægegerning af 14. Marts 1934 er det Sundhedsstyrelsen, der fastsætter de Krav, en Læge maa opfylde for at opnaa Specialanerkendelse i et lægevidenskabeligt Speciale, og som tildeler Autorisationerne som Speciallæge. Det ligger saaledes i det offentliges Hænder at sikre, at enhver Specialist i Kirurgi, Gynækologi eller Obstetrik er i fuld Besiddelse af de faglige Kvalifikationer, *Svangerskabsafbrydelse kræver*.

Naar der til Grund for Restriktionerne med Hensyn til Stedet, hvor Svangerskabsafbrydelse maa foretages, ligger en Frygt for Misbrug, kan Hovedbestyrelsen ikke indrømme, at den danske Lægestand fortjener en saadan i Almindelighed holdt Mistillid, men maa i hvert Fald hævde, at omhandlede Fare fuldt betryggende vil blive bortelimineret, hvis der kræves en speciel Autorisation fra Sundhedsstyrelsen for de private Klinikker, hvor Svangerskabsafbrydelse maa foretages. Hvis denne Autorisation meddeles paa Tid, vil Sundhedsstyrelsen have det i sin Haand at fratage Klinikken denne, naar den maatte finde Anledning dertil.

Hovedbestyrelsen maa betone, at Regeringsforslagets Formulering paa dette Punkt er lægeligt uforsvarlig. Den Situation kan meget vel forekomme, at der for en paa kirurgisk eller gynækologisk Klinik indlagt Patient bliver tvingende Indikation for øjeblikkelig abortus provocatus. Specialisten vil da af Hensyn til Patientens Liv være tvunget til at sidde Lovens Paabud overhørig.

Den almindelige danske Lægeforening skal henstille disse Betragtninger til det ærede Udvalgs velvillige Overvejelse og stiller sig gerne til Disposition med Oplysninger, Udvalget maatte ønske om de omhandlede Spørgsmaal.

P. H. V.

H. Tolderlund.

R. Kiær.